

ԴԻՊԼՈՄԱՆՈՐ ԳՈՐԾԻՉՉԱՅԵՐ

(Գրչի հանաք)

— «Բարե, Ասատնւր,

— Բարե, Խաչատուր.

— «Եդ մոր ես այդպէս ոտք առած վազում.

— Նիստի եմ գընում, ինձ են սպասում.

— «Ի՞նչ նիստ, այ խելօք, այս կէս~գիշերին
Նիստի են կանչում միայն գրժերին.

Մեր նիստի օրը երէկ էր, անցաւ,

Ոչ ոք չէր եկել, նիստ չը կայացաւ:

— Ի՞նչպէս թէ երէկ... Ա՛խ, ներիր, մօ՞ն շեր...

Ի՞նչեր եմ փշում... Ի՞նչ որ էս գիշեր

Կընկանըս ասի, որ տանից դուրս գամ,

Նայն էլ ես քեզ եմ կըրկնում, բարեկամ...

— «Դէ, ց'ը... Ասատնւր,

— Դէ, ց'ը... Խաչատուր.

— Ես դէպի կըլուք, իսկ դու դէպի մոր.

— Ես էլ, բարեկամ (մեր մէջը մընա),

Ռանդէվու ունիմ... Նիստն է մահանայ...

Ա. ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ